

HALJ. 1,91. Çiç. 2,87. कतिपयदिवसं Spr. (II) 993. चि० 7423. कल्पात् 6427. कल्पात्त० Z. d. d. m. G. 27,85. जन्मपर्यन्तं Schol. zu Kap. 1,33. अ० unbeständig, nicht von Dauer Spr. (II) 2304. 3886. Rġġġ-Tar. 6,146. — 3) ausharrend, geduldig oder gesetzt: ein Fürst Çiç. 2,87. eine Frau BHAR. Nġġġġ. 34,15. 28. — 4) die Form von — (geht im comp. voran) habend: धनुः (इन्द्र) VARġġ. Bġġ. S. 47,16. — Vgl. मूल०, राश्य०, वीर०.

स्थायिभू (von स्थायिन् + 1. भू) Bestand gewinnen Spr. (II) 5905.

स्थायिक (von 1. स्थि) 1) adj. (f. स्था) P. 3,2,154. Vop. 26,146. ständig, dauernd: स्था Pġġġġ. Br. 4,8,12. 15,12,3. उद्गातुर्वाक् 7,7,16. BHġġġ. 2,22. bleibend, verweilend: अतीति वर्षके काले प्रमत्तः स्थायुको गृहे 7,18. — 2) m. Vorsteher eines Dorfes AK. 2,8,1,7. H. 726.

स्थायिष्मन् (स्थाः + णि Padap.) adj. etwa Zügel-lenkend: die Marut R.V. 5,87,5. = स्थिरिष्मि SLJ. — Vgl. स्थातृ.

स्थाली (nach Andern स्थाल) Uġġġġ. 1,115. = स्थल gaṇa ज्वलादि zu P. 3,1,140. 1) n. AK. 3,6,2,32. a) Schale, Gefäß, Topf H. 1026. an. 2,515. MED. 1. 35. HALJ. 2,172. किरण्यं Liġġ. 3,11,34. कंसं 25. KAUC. 53. राजतं Spr. (II) 7233. — b) Zahnhöhle Jġġġ. 3,85; vgl. Mit. III, 30, a, 1 v. u. und स्थालक. — 2) f. ई a) (gewöhnlich irdener) Topf, Kochtopf, Kessel AK. 2,9,31. H. 1019. H. an. MED. HALJ. 2,159. AV. 8,6,17. VS. 19,27. 86. TBa. 2,1,2,1. ġġ. Br. 1,11. परा स्थालीरस्यत्ति TS. 6,5,10,3. Çġġ. Br. 3,2,2,1. 4,2,3,1. अभिवा 6,6,4,8. 11,3,2,1. ऽयह Kġġ. Çġ. 9,6,25. स्थाल्याः सुवेणादाय ġġġ. Çġ. 1,11,10. चरुं 2,6,5. 6. वायव्याः, सोमयन्त्राणाः, आदित्यं, उक्थ्यं, आग्रयणं, ध्रुवं TBa. 1,4,1,4,5. Çġġ. Br. 4,2,2,16. ऽदृषा ADBH. Br. in Ind. St. 1,39. MBH. 3,10295. 13977. 7,2159. 2367. 12,1019. 13,4422. 15,727. HARIV. 1404. तीरं स्थालीगतम् Suçġ. 1,149,11. 164,9. 2,74,18. वैदूर्यमयी Spr. (II) 7226. नहि भित्तुकाः सतीति स्थाल्ये नाधिभ्रीयते SARVADARÇANAS. 2,20. fg. (= Verz. d. Oxf. H. 216,b,18. fg.). Bhġġ. P. 5,10,28. 9,14,42. fg. Pġġġġ. 262,16. Schol. zu P. 1,4,45. 54. LALIT. ed. Calc. 334,15. ऽपिधान Mġġġ. P. 50,89. ऽपुरिष Bhġġ. P. 5,9,12. ऽदान Verz. d. Oxf. H. 35,a,42. — b) Bignonia suaveolens (vgl. काच०) H. an. MED. — Vgl. काच०, चरु०, मन्त्र०, सु०.

स्थालक (von स्थाल) n. Stützknochen: der Ribben Jġġġ. 3,89.

स्थालपथ्यं (von स्थालपथ) adj. zu Lande eingeführt in Verbindung mit मधुक und मरिच P. 5,1,77. Vġġġ. 3.

स्थालपथिक (wie oben) adj. zu Lande eingeführt, — reisend P. 5,1,77. Vġġġ. 1.

स्थालिन् (von स्थाल oder स्थाली) adj. einen Topf besitzend PAT. zu P. 8,2,83. कर्० die Hände als Topf gebrauchend MBH. 13,1243.

स्थालीदुम m. (der Baum, dessen Blatt als Schale gebraucht wird) = vulgo नारुखी, das nach MOLESWORTH Ficus Benjamina ist, RATNġġ. in Nġġġ. Pa. Nach ROXB. 3,541 wird das Blatt der Ficus indica so gebraucht.

स्थालीपर्णी f. Nġġġ. Pa. fehlerhaft für शालिपर्णी.

स्थालीपाकं (nach Çġġġ. 4,6 auch paroxt. und proparoxyt.) 1) m. Topf-speise d. h. ein Gericht von Gerste oder Reis in Milch gekocht (häufig als Opfergabe) Çġġ. Br. 14,9,4,18. Kġġ. Çġ. 6,10,36. GOBH. 3,7,20. 8,4. कसर० 2,7,9. ġġġ. Çġ. 2,6,10. तिलमिश्र 8,14,3. Gġġġ. 1,10,1. 11,11. 2,1,4. 2,2. 4. 4,7. 14. 9,9. 4,7,27. 8,21. KAUC. 17. 19. fg. 45. 54. 73. fg.

Gġġġġ. 2,10. MBH. 3,14682. VARġġ. Bġġ. S. 46,16. 59. Schol. zu P. 8,4,64 und 6,3,35. Vġġġ. 3. — 2) adj. = ऽपाकीय. मन्त्राः Verz. d. Oxf. H. 398,a,5 v. u.

स्थालीपाकीय adj. dazu gehörig: Gerste oder Reis GOBH. 1,5,21.

स्थालीपुलाक m. taubes Korn im Kochtopf als sprüchwörtliche Redensart MALAMġġġ. im ÇKDr.

स्थालीबिल n. die Höhlung eines Kochtopfes P. 5,1,70. davon adj. ऽबिलीय und ऽबिल्ये dahin gehörig d. i. zum Kochen geeignet ebend. तपडुलाः Schol.

स्थालीवृत्त m. = स्थालीदुम Nġġġ. Pa.

स्थावर् (von 1. स्थि) 1) adj. (f. स्था) P. 3,2,175. Vop. 26,156. a) stehend, am Orte verweilend, unbeweglich AK. 3,2,23. H. 1454. Wasser TS. 6,4,2,3. 7,4,22,1. Çġġ. Br. 4,4,5,10. Kġġġ. 29,3. Nġġ. 2,15. विष् (Gegens. अयक्रामिन्) Çġġ. Br. 5,3,4,14. ऽङ्गमानि Çġġġ. Gġġġ. 4,9. गुल्मैः ऽङ्गमैः M. 9,266. KUMġġġ. 6,58. 78. unbewegliches Gut Jġġġ. 2,176. Dġġġġ. 124. fg. Insbes. von der Pflanzenwelt ġġ. Up. 3,3. लो-कस्य स्थावस्य चरस्य च Çġġġġ. Up. 3,18. Kġġġġ. in Ind. St. 9,19. fg. M. 1,40. fg. 46. 5,28. 7,15. 11,240. 12,42. MBH. 1,7642. 7691. 2,12773. 12,261. 13,1713. R. 2,35,5. अकर्मणो हि जीवन्ति स्थावरा नेतरे जनाः Spr. (II) 1535. 2320. 2381. 6071. 6911. Suçġ. 1,4,3. mit den vier Arten वनस्पति, वृत्, वीरुध्, शोधधि 15. स्थावरोत्पत्ति 111,5. RAGH. 2,44. VARġġ. Bġġ. S. 15,19. 34,12. 14. 99,8. WEBER, Rġġġ. Up. 351. Verz. d. Oxf. H. 82,b,15. Mġġġ. P. 8,146. BHġġ. P. 5,11,14. 6,10,8. 7,6,20. Çġġġ. zu Bġġġ. ġġ. Up. S. 10. fg. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7,8, Çġ. 28. SARVADARÇANAS. 33,2. 35,9. fg. विष vegetabilisches Gift H. 1199. Verz. d. Oxf. H. 314,b,12. Verz. d. B. H. No. 963. Suçġ. 2,251,9. fg. स्नेहाः 1,184,7. 2,174,9. Çġġġ. Sġġġ. 3,1,2. तिष्ठ त्वं स्था-वर् इव wie ein Baum MBH. 3,2613. संपेदे निश्चेष्टः स्थावराकृतिः KA-THġġ. 73,128. — b) fest, beständig, keinem Wandel unterworfen: स्थान R. 7,30,34. तपस् HARIV. 11220. स्थावरात्मवत् 3959. — 2) m. Berg TRġġ. 2,3,1. Çġġġġ. im ÇKDr. BHġġ. 10,25. KUMġġġ. 6.67. ऽराज Bez. des Himġġġġ 3,52. — 3) f. स्था N. pr. einer Göttin (मन्त्रापूर्वोदेवता) LALIT. ed. Calc. 403,13. 20. — 4) n. a) Bogensehne TRġġ. 2,8,50. — b) Bestand Spr. (II) 812. स्थिरत् v. l.; man könnte स्थाविर vermuthen.

स्थावर्क (von स्थावर्) m. N. pr. eines Dieners Mġġġġ. 96,17. 125,12.

स्थावर्कल्प (so nach den Corrigg. st. स्थितकल्प zu lesen) m. N. einer Weltperiode Vie de HIOUN-THSANG 165.

स्थावर्ता (von स्थावर्) f. der Zustand einer Pflanze M. 12,9.

स्थावर्तीर्थ n. N. pr. eines Tirtha oder ein Tirtha mit stehendem Wasser Verz. d. Oxf. H. 13,a,9.

स्थावर्त्त (von स्थावर्) n. Unbeweglichkeit MBH. 14,654.

स्थावर्दि (स्थावर् + ऽदि) n. ein best. vegetabilisches Gift, = वत्स-नाम Rġġġ. im ÇKDr.

स्थाविर्य (von स्थविर) 1) n. vorgerücktes Alter gaṇa गुवादि zu P. 5,1,130. AK. 2,6,1,40. H. 340. Liġġ. 3,6,4. Spr. (II) 4067. MBH. 3,13351. Verz. d. Oxf. H. 216,a,21. Nġġġ. 122. — 2) adj. senilis: काल oder भाव Spr. (II) 4067, v. l. — BURNOUR, Intr. 447 fehlerhaft für स्थविर.

स्थाविर्य n. = स्थाविर 1) MBH. 12,9507. 11971. Suçġ. 2,446,8.